Davant del mal to, un únic camí.

Opinió | 21-07-2014 | 18:06

Vaig estar al ?Congreso de los Diputados? quan el President Mariano Rajoy ens negava qualsevol opció. Vaig escoltar atentament el menyspreu de Rosa Díez, acusant-nos de fer-ho tot malament i ser la causa de tots els mals d?Espanya. Fins i tot vaig escoltar el Sr. Rubalcaba fent piruetes entre la seva convicció democràtica i la necessitat de guanyar vots d?espanyols àvids de castigar Catalunya.

Tot això com a resposta a una explicació, raonada i amb bon to, del que realment està passant a Catalunya més enllà d?interpretacions interessades o manipulacions maldestres. La gent a Catalunya ha dit clarament que així no podem ni volem seguir. Que, com a mínim, cal canviar les relacions entre Catalunya i Espanya. Fins i tot, a dia d?avui, són molts els que pensen que l?única sortida és l?adéu a Espanya i l?exercici de la plena sobirania del nostre país, Catalunya.

Rajoy, Rubalcaba o Díez ens diuen que som espanyols, ens agradi o no, i que, per tant, aquí manen ells. Que no els importa el que puguem pensar, perquè ells són més. I encara que hi hagi descontentament a Catalunya ells són més i ens ordenen que estiguem contents. De fet, prou premi tenim, essent espanyols.

Vaig sentir fàstic i vaig marxar abans d?hora. Ja sabia que ens dirien que no, però com a mínim esperava que reconeguessin que existia un problema. Sembla que ells no en tenen cap, doncs només volen de Catalunya que treballem, que impulsem l?economia, per contribuir a la solidaritat i que... no pensem. De fet, ens volen callats i agenollats.

Davant d?això m?ha enorgullit l?actitud dels nostres representants explicant raonadament el problema i proposant diàleg i la recerca de solucions. Crec que l?actitud del president Mas és l?encertada; és a dir, el procés continua. Buscarem la forma de poder fer sentir la nostra opinió, que no és altra que dir adéu a una Espanya que no vol ni saber què pensem.

Cada dia som més els convençuts que l?única solució és la independència. Que som gent de pau. Gent treballadora que té en el seny i en el pacte signes d?identitat, però que no renuncia a res. Ho farem pacíficament i democràticament. Utilitzant les armes de la paraula i l?alegria de tots plegats. Basant-nos en drets tan bàsics que estan per sobre de Constitucions i marcs legals que es

modifiquen per escanyar-nos. El dret a l?autodeterminació, el dret de vot, el dret a expressar lliurement i a demostrar el que pensem. I, si algú pensa que acabarem fent-nos enrere, s?equivoca. Del Congrés en vaig sortir més convençut que mai. Només hi ha un camí i ningú ens en podrà desviar. Endavant, Catalunya!

Autor: Josep M. Corominas/GN